

Formanden: „Luner“ er ikke noget heldigt Udtryk i denne Forbindelse.

Sabroe: Jeg kan jo ikke diskutere med Formanden. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem, som talte i Gaar, anvendte Udtryk, som vare betydelig mere skarpe — jeg synes, at det, jeg siger, i og for sig er ret parlamentarisk —, men maaske den højtærede Formand i Gaar har overhørt forskellige af det ærede Medlems Udtryk. Naa, en Afbrydelse mere eller mindre gør jo ikke noget til Sagen.

Der er ingen Kvinde i Overværgeraadet, og det er dog Mødrene, der her burde have en Stemme med, det er Mødrenes Interesser, der her er Tale om, det er Mødrene, som væsentlig kunne tale med her. Men de ere ikke repræsenterede.

Jeg hørte den ærede Ordfører for Regeringspartiet i Gaar tale om, at „Dansk Kvindesamfund“ vilde slaa Kreds om Fru Bransholm. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, vilde „Dansk Kvindesamfund“ stille sig i Spidsen for en Bevægelse, der afgav Riddervagt om denne Kvinde. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Ret heri — det maa han for øvrigt vel have —, men jeg kunde tænke mig, at „Dansk Kvindesamfund“ — jeg kender i øvrigt ikke nærmere til denne Forening, men jeg tror ikke, der er mange Arbejderkvinder i den — havde en mere nærliggende Opgave, naar det drejer sig om dette Spørgsmaal, nemlig den at kræve, at Mødrene bleve repræsenterede i Ledelsen, i Administrationen og Udøvelsen af de Love, som gælde for de forsømte og vanrøgtede Børn. Hvis Overklassen og den højere Middelstands Kvinder i Bonde- og Borgerstanden ikke have en saadan Interesse, tør jeg forsikre det ærede Medlem, at det have Arbejderklassens Kvinder, og hvis det er sandt, hvad det ærede Medlem sagde i Gaar, at man nu vil forsøge at rejse en Bevægelse til Gunst for den Kvinde, der er kommen bort fra „Hebron“, hvis man i det hele vil søge at demonstrere sin Antipati overfor den Bevægelse, som er udgaaet fra den Kræds af Mænd og Kvinder, som jeg repræsenterer, saa lover jeg det ærede Medlem, at Arbejderklassens Kvinder ville ikke sove, men de ville møde de øvrige Kvinder, og de ville møde dem ikke alene i By, men paa Land. Thi paa dette store, sociale Spørgsmaals Omraade tænke hele Landets Arbejderklassens Kvinder og Mødre ens, her have de fælles In-

teresse, og ville de andre til at slaa et Slag imod dem, fordi deres Parti eller Presse vover at kritisere de Forhold, som gennem Aarene have været raadende, saa ville Arbejdernes Kvinder ikke holde sig tilbage.

Det er saa meget mærkeligere, at der ikke er Kvinder i den øverste Administration her, og at Arbejderklassen ikke er repræsenteret i Overværgeraadet og i Inspektionen, som man dog ellers paa vigtige Administrationsomraader har knæsat den Opfattelse, at de, hvem de paagældende Love vedrøre, bør være repræsenterede i Administrationen. Jeg nævner saaledes Ulykkesforsikringsraadet, hvor der sidder 2 Repræsentanter for Socialdemokratiet. Men det her omtalte Forhold falder maaske i Traad med, at den nuværende Overinspektør — og det samme gælder en Del af Værgeraadene — i de Rapporter, som forfattes, og som tjene til at motivere, hvorfor Børnene tages fra Hjemmene, Gang paa Gang fremkommer med en saadan Bemærkning som, at vedkommendes Broder er Socialdemokrat. Dette, at en Dreng, der skal anbringes paa et Børnehjem eller en Opdragelsesanstalt, har en Slægtning, en Fader eller Broder, der er Socialdemokrat, er i Overinspektørens Øjne og i visse Værgeraadsmedlemmers Øjne en Forbrydelse. Jeg forstaaer det ikke, men det viser, at de Herrer ikke forstaa, hvorledes den moderne Arbejderbevægelse og det demokratiske Gennembrud har kultiveret vor Arbejderklasse. Der prygles — det tør jeg sige — mindre i Hjem fra de Kredse, hvor Arbejderne ere sig bevidste, hvor de ere organiserede, end i Hjem, hvor Arbejderne ere sløve og ligegyldige, og de Børn, som vokse op i de socialdemokratiske Hjem, faa i alt Fald en ikke mindre god Opdragelse og Uddannelse end de, som vokse op i andre Hjem. Men naturligvis er det en Behagelighed for den højtærede Justitsminister, at han har en Mand som Hr. Brun, der har lignende Enevoldslyster som Justitsministeren paa sit specielle Omraade. Det er naturligvis en Behagelighed for Justitsministeren at have Mænd som Departementschef Friis og Hr. Landstingsmand Johansen. Denne sidste vil næppe volde Justitsministeren Ulejlighed, han passer ind i Ensemblet.

Der er intet at sige til, at Ministeren ud fra sit specielle Synspunkt har valgt disse Mænd, men set fra et Opdragelses-synspunkt er det ganske vist mærkeligt, at det netop skulde blive disse tre Mænd, som kom til at føre den ny Lov om Barne-